

Să folosim timpul cu chibzuință

Se spune că cele mai frumoase zile din an sînt zilele de mai. În mai înverzesc pădurile. Pe izlazuri iarba crește văzînd cu ochii. Pe cîmp, în grădini, în livezi și vii muncile sînt în toț. Pînă și horele în sat și uneori chiar la cîmp, se incing cu mai mult foc.

Să poposim în citeva din satele noastre. E seară. Spre sat se îndreaptă un șir de care. După o zi de muncă, țărani muncitori din Rasova, raionul Medgidia, se întorc la casele lor. Sînt veseli. Au însămințat bumbacul. Agronomul se desparte de ei dîndu-le ultimele sfaturi pentru a doua zi.

— Și nu uitați, în mai, trebuie folosit fiecare ceas cu chibzuință. Apoi agronomul se pierde în umbrele serii spre Cochirleni.

În numai două zile țărani muncitori din Rasova și Cochirleni au însămințat 59 hectare cu bumbac. Gică Niculae, Iordache Niculae și tinărul Ion Toma sînt trecuți pe panoul de onoare al comunei.

De la Medgidia la Sibiu sînt sute de kilometri. Locuri diferite. Oamenii însă sînt la fel, dornici să fie în frunte. Iată-i pe colectivisti din Șelimbăr. Ei au ieșit la prășitul florii soarelui, sfelei de zahăr și chimionului. La însămințat au fost primii și tot primii sînt și la întreținerea culturilor.

În raionul Focșani anul acesta sînt mulți țărani muncitori care au încheiat contracte cu statul pentru cultivarea plantelor tehnice și medicinale. Cunoscînd avantajele de care se bucură cultivînd asemenea plante, țărani muncitori au pornit cu mult avînt la muncă. Slobozia-Ciorăști, Gologanu, Gugești, Răstoaca și altele sînt comune fruntașe în cultivarea plantelor tehnice. Seara se comunică la raion rezultatele de peste zi. Datele se centralizează. Pînă la 7 mai în raionul Focșani au fost semănat 50 hectare cu coreandru, 300 hectare cu soia, 200 hectare cu muștar, zeci de hectare cu cînepă, în și alte plante tehnice.

Sînt însă și comune care au rămas în urmă cu însămințările. În Cermei și altele din raionul Ineu, de pildă, sprijinul tehnicienilor și agronomilor pentru țărani muncitori e foarte slab. Și doar cei din Ineu pot face mult mai mult. Dacă cu însămințările au rămas în urmă, ce vor face cu întreținerea culturilor?

Primăvara aceasta au căzut ploii din belșug. Ploile și căldura au grăbit creșterea plantelor, dar și a buruienilor. Buruiiana este cel mai înverșunat dușman al culturilor. Dușmanul culturilor este însă și dușmanul nostru, care ne fură piinea de la gură.

Cine nu știe cît rău aduce pirul, pălămida, volbura și altele? Pe lingă că ele înăbușe culturile, sînt purtătoare și a altor dușmani ai culturilor, ca viermi, gândaci, care sug vlaga plantelor. Să pornim deci de îndată la plivitul culturilor, să începem și prășitul. O prașilă bună nu numai că distruge buruienile, dar prin afinarea pămîntului și sfărîmarea scoarței formate după ploaie, se asigură păstrarea umezelii de care au nevoie plantele.

Iată pentru ce în aceste zile frumoase de mai nu trebuie pierdută nici o oră de muncă. Dacă însămințatul la vreme face ca plantele să răsară repede, apoi de felul cum întreținem culturile depinde în mare măsură ce vom culege de pe ogorul ce l-am lucrat. Fiecare om harnic vrea în interesul lui și al întregului popor să culeagă roade cît mai bogate.

ALBINA

Revista săptămînală
a așezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 333

8 pagini — 15 bani

Miercuri 12 mai 1954

Au învățat carte odată cu fiii și nepoții lor

Vremea le-a cernit pulbere de argint la temple. Cei mai tineri dintre ei au văzut înflorînd cireșii de peste patruzeci de ori.

Brățele lor mai au încă destulă putere, dar creionul le tremură în mîini. Aplecați deasupra caietelor ei scriu, rotunjind literele. Acești elevi, dintre care unii au copii ai căror copii termină în curînd școala elementară, se străduiesc, în ciuda anilor mulți, să stăpînească cît mai multe din tainele învățaturii. Buzdugan Ion și Rafa Maria caută să-i dea de rost unei probleme ce nu se lasă ușor dezlegată. Mercea Ion și

Maxim buchisesc o carte în care-i vorba despre secretele pămîntului. Ei sînt cei mai buni dintre foștii neștitori de carte din comuna Rus, raionul Dej, care în luna aprilie au absolvit ciclul II al școlii de alfabetizare.

Cînd anii ce-ți apasă tîmerii îi poți numi o jumătate de veac, nu mai e ușor să înveți carte. Dar din cei 121 de analfabeți nu s-a găsit vreunul care să nu știe la examen.

Acum, cînd mulți dintre cei 121 de foști analfabeți sînt activiști de frunte al căminului cultural și ai bi-

bliotecii din comună, cînd unii dintre ei citesc artistic la șezători basmele lui Creangă, mă gîndesc la multe... La întinericul în care au fost ținuți oamenii muncii în România moșierilor și fabricanților, la starea jalnică a învățămîntului din statele capitaliste.

Ca învățător într-un sat unde azi învață sute de oameni, de la copil și pînă la bătrîn, îmi dau seama cît e de minunat să trăiești și să lucrezi în țara noastră pentru răspîndirea luminii cărții.

A. Rusu
corespondent

La sfat cu fruntașul satului

La căminul cultural din Pătrăuți, regiunea Suceava, țărani muncitori Teodor Rondeniciu, decorat cu Ordinul Muncii clasa II-a, împărtășește din experiența sa în cultivarea plantelor prășitoare, țărani muncitori din comună.

Toate forțele pentru terminarea însămințărilor

În citeva zile, campania însămințărilor de primăvară trebuie să se termine.

Oamenii muncii de pe ogoare, răspunzînd chemării partidului și guvernului, au muncit cu avînt mereu

crescînd pentru îndeplinirea planului, suprafața însămințată pînă la data de 10 mai a.c., reprezentînd 86 la sută din planul însămințărilor de primăvară. Timpul întîrziat reclamă un

efort și mai mare pentru grabnica terminare a însămințărilor.

Folosind din plin fiecare oră bună de muncă, țărani muncitori din regiunea Baia Mare, au reușit să însămințeze peste 95 la sută din suprafața prevăzută, fiind — în prezent — prima pe țară.

Progrese simțitoare s-au înregistrat, în ultimele zile, în regiunile București și Bacău care au folosit mai bine capacitatea zilnică de lucru și în special în regiunile Pitești și Galați, care au depășit viteza zilnică de lucru planificată.

Ritmul scăzut realizat în ultimele zile în regiunile Stalin, Oradea, Iași, Timișoara, Regiunea Autonomă Maghiară, Hunedoara, Ploiești și Craiova fiind mult

sub posibilitățile reale, nu poate fi justificat numai prin condițiile nefavorabile de lucru ce au existat în unele raioane și comune.

Lipsa de organizare și de mobilizare a tuturor forțelor și mijloacelor de lucru trebuie lichidată total mai ales în preajma terminării campaniei de însămințări.

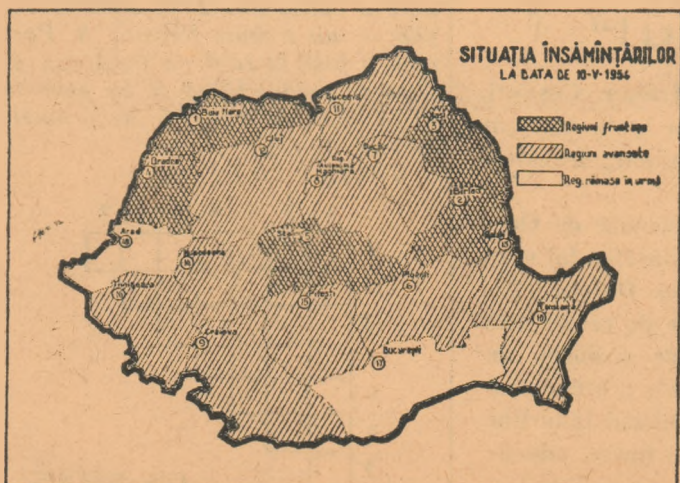
În toate regiunile și în special în regiunile rămase în urmă, sfaturile populare și tehnicienii agricoli trebuie să dea toată atenția, în primul rînd raioanelor și comunelor în care campania însămințărilor este în întîrziere și să le acorde tot sprijinul, pentru lichidarea neîntîrziată a lipsurilor și terminarea grabnică a însămințărilor — inclusiv reînsămînțarea suprafețelor culturilor com-

promise în timpul iernii.

Datorită ploilor care au căzut în ultimul timp în cea mai mare parte a țării și zilelor călduroase care le-au urmat s-au creat condiții favorabile pentru dezvoltarea rapidă și masivă a buruienilor pe ogoare.

Pentru a preveni pagubele mari pe care buruienile le provoacă culturilor pe care le pot invada, este necesar ca sfaturile populare și tehnicienii agricoli să dea toată atenția stîrpirii buruienilor și să ia măsuri operative de executare a plivitului ori de cite ori buruienile apar prin culturi.

Țărani muncitori! Grăbiți terminarea însămințărilor de primăvară, pliviți buruienile din culturi și îngrijiți-vă culturile voastre cît mai bine și la timp, pentru a obține recolte bogate!

Redacția la sfat cu cititorii

Cu prilejul Zilei Presei Comuniste, redacția revistei noastre a organizat împreună cu unele ziare regionale consfătuiri cu cititorii și corespondenții. În cadrul consfătuirilor au luat cuvântul numeroși cititori și corespondenți, care au ridicat probleme deosebit de însemnate privind îmbogățirea conținutului revistei.

La Segarcea, regiunea Craiova, corespondentul Gruber Gheorghe, a propus ca în revista „Albina” să apară un colț agrotehnic, unde să se publice mai multe îndrumări și sfaturi privitoare la muncile agricole. Mulți cititori, printre care și Iacob C. Ion din comuna Cerăt, au propus ca în revistă să apară mai multe caricaturi, prin care să fie combătute obiceiurile învechite de care se mai țin unii țărani.

La consfătuirea din comuna Crivești, raionul Birlad, cititorii au arătat că revista oglindește doar în mică măsură desfășurarea celui de al treilea concurs al artiștilor amatori, precum și înfăptuirile, noutățile din satele noastre. Unii dintre cititori, printre care și Florea Grigore, s-au arătat nemulțumiți că revista publică unele materiale cu multă întârziere și pe deasupra în raion sînt multe lipsuri în difuzarea presei.

Peste 250 de țărani muncitori din comuna Coteana, raionul Slatina, au ținut să participe la consfătuirea organizată în cinstea Zilei Presei Comuniste. Cititorii, printre care și Tonu Vasile, au cerut să se publice în revista „Albina” sfaturi medicale, articole de popularizare a științei și combatere a superstițiilor, sfaturi gospodărești, etc. Arătându-și dragostea și respectul pentru presa nouă, comunistă, tânărul țaran muncitor întovărășit Costea Petre a propus adunării să cheme la înțelegere toate comunele din raionul Slatina sub lozincă: „Nici o casă fără ziar sau revistă”. La propunerea lui adunarea populară a trimis un salut fierbinte ziarului „Pravda” cu prilejul celei de a 42-a aniversări de la apariție.

Întilnirile redacției cu cititorii și corespondenții au fost un minunat prilej de cunoaștere a cerințelor cititorilor. Colectivul redacțional se va strădui ca neîncetat să-și îmbunătățească conținutul materialelor, să facă din „Albina” o revistă așteptată cu mai mult drag de cititori. Rugăm pe cititori să ne scrie ce doresc ei să citească în paginile „Albinei”.

Au pătruns taina slovelor

„Aveți o scrisoare, tovarășe” — spune Todea Simion învățătoarei Maria Boia, înmînindu-i un plic. „Cît îi sînt de recunoscător că m-a învățat carte” se gîndește el, pornind mai departe pe ulița satului.

Cine nu-l cunoaște pe Todea Simion, factorul poștal din comuna Mociu, raionul Sărmaș, care a terminat anul trecut cursurile de alfabetizare? Altă-dată, și nu e tocmai mult de atunci — nici prin gînd nu i-ar fi putut trece că el, neștiutorul de carte, va ajunge într-o zi să scrie și să citească cu atîta ușurință.

Povestea vieții factorului din Mociu este asemănătoare cu aceea a multor țărani muncitori din patria noastră. Mulți dintre analfabeții de ieri sînt astăzi frunțași pe ogoare, pe șantiere, în fabrici sau uzine. activiști ai căminelor culturale sau deputați în sfaturile populare.

„Copiii mei nu vor mai fi analfabeți”

„Copii mei nu vor mai fi analfabeți” spune adeseori Alexandru Maria, deputată în sfatul popular al comunei Silivaș, raionul Sărmaș. Tot satul cunoaște viața ei grea din trecut. La vîrsta cînd alții de seama ei învățau carte, tovarășa Maria Alexandru muncea din greu ca să-și întrețină cei șase frați mai mici. Dorința de a învăța carte nu i-a dat pace pînă n-a isprăvit cursurile de alfabetizare. De curînd sătenii au ales-o deputată în sfatul popular al comunei, unde prin dragostea cu care muncește contribuie la bunul mers al treburilor sătești.

Ieri analfabet, azi director de cămin cultural

Căminul cultural din comuna Silivaș are o activitate frumoasă. Directorul căminului, tovarășul Pantelimon Moldovan se ocupă îndeaproape de felul în care se pregătesc echipele căminului pentru cel de al treilea concurs al artiștilor amatori. De asemeni, munca bibliotecii este în centrul preocupărilor sale, el însuși fiind un cititor activ, deși a învățat carte abia la cursurile de alfabetizare.

Tractoristă la G.A.S.-Cămăraș

Cît de chinută a fost în trecut viața Mariei Iosif. Încă din fragedă tinerețe muncea din greu de cînd nu se lumina bine de ziua și pînă noaptea tîrziu pentru o bucată de piine. Cît ar fi vrut și ea să învețe carte, așa cum făceau copiii celor care o exploatau. Pe vremea aceea gîndul acesta era prea îndrăzneț. Iată însă că au sosit și pentru ea zile însorite. Cînd s-au deschis cursurile de alfabetizare, Maria a fost prima care s-a înscris, iar în 1950, cînd le-a absolvit, știa să scrie și să citească. Astăzi Maria Iosif conduce cu multă pricepere tractorul pe ogoarele gospodăriei agricole de stat din Cămăraș.

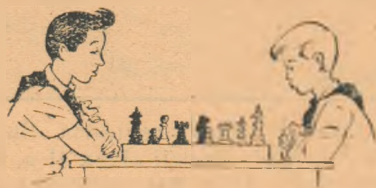
★

Pildele despre analfabeții de ieri, astăzi cadre cu munci de răspundere în toate sectoarele vieții noastre economice, politice, culturale și de stat, sînt nenumărate. Ele arată cît de mare e setea de cultură a popoului nostru.

T. Crăciun și M. Moisescu
corespondenți

Campionatul celor mici

Dumnică de april. La căminul cultural din comuna Batîr, regiunea Oradea, sosesse grăbiți pionierii. De data aceasta vorbesc puțin căci îi stăpînește emoția. Fețele lor se im-

bujorează cu fiecare clipă care trece.

Iată-i că s-au adunat toți. Se așează cîte doi la o masă în fața fi-

gurilor de șah. Se întrec pionierii din satele Batîr, Tulca și Taișoș. Plini de importanță încep jocul. Pe chipul fiecăruia se citește hotărîrea de a învinge; doar aici e vorba nu numai de ei ci în primul rînd de satele pe care le reprezintă.

...A fost o luptă dîrză între ei pentru cîștigarea întrecerii. Către seară, campionatul celor mici s-a terminat. Cu fețele zîmbitoare și prietenești copiii au strîns voiniceste mina pionierului Laslău Gheorghe din Tulca, învingătorul jocului.

Procopie Zaharia
corespondent

Sub tipar

Carti literare despre oamenii muncii de pe ogoare

Francisc Munteanu

„Lența”

Problema dragostei și a căsniciei este tema pe care o pune Francisc Munteanu în nuvela sa „Lența”. Alături de Goldiș, președintele gospodăriei colective, cu care e căsătorită, Lența duce o viață nefericită. Goldiș crede că fericirea unei femei stă numai într-un trai îmbelșugat și în rochiile de mătase. El nu-i dă voie soției sale să muncească. Abia tîrziu, cînd Goldiș este îndepărtat din conducerea gospodăriei pentru nenumăratele lui abateri, Lența își va recăpăta libertatea și dragostea de viață. Muncind alături de țaranul colectivist Gheorghe, cu care se recăsătorește. Lența reintră în făgașul muncii, în făgașul vieții.

Din carte se desprinde învățătura că numai dragostea întemeiată pe sentimente puternice, pe respect reciproc, este puternică.

Traian Coșovei

„Bărăganul”

În reportajul „Bărăganul” de Traian Coșovei, descrierea locurilor se împletește cu lupta oamenilor care schimbă fața acestei regiuni, transformînd-o în cîmpii roditoare.

„Bărăganul” descris cu multă măiestrie de Odobescu, îl putem revedea în toată frumusețea lui și în filele reportajului lui Traian Coșovei. Dar în „Bărăganul” lui Coșovei, spre deosebire de cel descris de Odobescu, nu mai hălăduiesc doar cîrdurile de dropii urmărite de vînători; tractoarele îl brazdează de-a lungul și de-a latul, iar din mijlocul lanurilor unduitoare se înalță cîntecele muncii libere, aducătoare de belșug.

E bine să știți

COMOARA SAU PUTREGAI ?

● Povestea comorilor îngropate în pămînt, a banilor care „joacă” în nopțile întunecoase, mai este crezută și azi de unii. În multe sate se găsesc oameni gata să jure c-au văzut cu ochii lor hantii „jurînd”

Un căutător de comori mai atent ar fi putut observa ziua putregai de lemn în locul însemnat noaptea c-ar ascunde bani. Lemnul putrezit conține uneori bacterii (acestea sînt foarte mici, nu se văd cu ochiul liber) care dau lumină. Din această cauză se numesc fotobacterii. Orice țaran se poate convinge de acest lucru privind, pe întuneric, o bucată de lemn putrezit. S-a constatat că se găsesc fotobacterii care dau foarte multă lumină, încît dacă se răspîndește într-o cameră întunecoasă un brat de lemn putrezit, care conține asemenea bacterii, la lumina lor poți chiar citi.

PRODUSE DE MARE PREȚ DIN OASE

● Poate v-ați întrebat vreodată de ce colectează D.C.A. oasele, pe care cei mai mulți gospodari le aruncă. Sînt ele atît de folositoare încît să merite a fi strînse ?

Da. Zahărul pe care gospodina prinsă cu treburile casei îl dă uneori copilului ca acesta să-și „facă de lucru” este atît de alb fiindcă-i derolator cu cărbunele animal fabricat din oase. Tot din oase se scot cleiuri de calitate superioară și grăsimi necesare industriei. Fabricile de produse chimice le transformă în fosfat și superfosfat de calciu, îngrășăminte deosebit de prețioase pentru mărirea rodniciei pămîntului

Jocuri distractive

I. PATRAT.

(Primul careu este rezolvat pentru a obișnui pe cititori cu dezlegarea jocurilor de cuvinte încruciate).

Orizontal : 1. Domeniu important al economiei patriei noastre. 2. Unealtă agricolă. 3. Firișoare de porumb sparg scoarța pămîntului și ies la lumină. 4. Te ivești. 5. Una din lucrările de întreținere a culturilor de sfeclă.

Vertical : La fel.

	4	2	3	4	5
1	A	G	R	A	R
2	G	R	A	P	A
3	R	A	S	A	R
4	A	P	A	R	I
5	R	A	R	I	T

II. TRIUNGHI.

Orizontal : 1. Lucrare de întreținere a culturilor. 2. O unealtă veche, ce nu trebuie folosită. 3. Parcelă a fost lucrată cu tractorul. 4. Ciur de cernut făina. 5. Se găsește la războiul de țesut. 6. Notă muzicală. 7. Vocală.

Vertical : La fel.

	4	2	3	4	5	6	7
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							

GH. BALAN

La însămînțat în urma marcatorului

Noru plumburu ce au acoperit cerul timp de o săptămînă se împrăștiară. Ploaia a încetat. Colectiviștii din comuna Botiz, raionul Satu Mare, s-au adunat la sediul gospodăriei

— Astăzi brigăzile de cîmp trebuie să termine de însămînțat porumbul, — grăi președintele Teodor Petru. Ploaia ne-a ținut pe loc. Pierdem mult dacă mai întîrziem. Însă, înainte de a trece la însămînțat, mai grăpăm odată tarlalele să păstrăm apa în pămînt.

Ar fi vrut să mai discute multe colectiviștii, dar derinta lor de a termina însămînțatul porumbului îi chema la muncă. Pe Ardeleanu Alexandru, șeful brigăzii a doua de cîmp, colectiviștii din Botiz îl iubesc și îl știu ca un om care se pricepe să poruncească pămîntului. Mult a așteptat el să vadă cerul senin și împreună cu brigada, scâlțați în razele primăvăratiche ale soarelui, să pornească cu marcatorul pe tarla. Și iată-l la muncă. Din timp el și-a împărțit în așa fel brigada, încît treaba să se facă repede și de bună calitate. Colectiviștii Moraru Ion și Karcu Alexandru, conduc primul marcator. La al doilea sînt colectiviștii Kerțeanu Alexandru și Chiroi Vasile.

— Vezi Ioane, primul colț al marcatorului să meargă drept pe lîngă sfoară, să iasă rîndurile drepte. O să ne prindă bine la prășit — îi spune brigadierul lui Moraru Ion, ce ține de coarnele primului marcator.

Greblele uriașe cu cîte șase colți trag pe pămîntul încă umed lîni drepte în lungul și latul ogorului și tarla se împarte în pătrate egale. Pentru prima oară ei însămînțează porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Dar priceperea și dragostea cu care lucrează te face să spui că au folosit de mulți ani această metodă.

— F ușoară munca în urma marcatorului. Mai mare dragul să lucrezi, — spune finăra colectiviștă Dragoș Paraschiva și din cînd în cînd își ridică ochii albaștri ca seninul cerului și privește vîzduhul. Parcă îi ghicești gîndul: „Astăzi n-o să plouă, iar noi o să terminăm de însămînțat porumbul”. Apoi ia cîte 2—3 boabe de porumb și le introduce în cuibul pe care un alt colectivist îl face tocmai la întretărirea lîniilor lăsate de marcator. trage apoi pămîntul peste boabe și treaba e gata. Așa face și Vaida Iosif, flăcăul de alături și se grăbește că țata cu ochii albaștri i-o ia mereu înainte.

— Fiecare să lucreze numai pe două rînduri și vedeți că brigada a treia vrea să ne-o ia înainte — spune din cînd în cînd brigadierul Ardeleanu Alexandru. Și colectiviștii îi dau zor. În ziua aceea ei au însămînțat întreaga tarla și s-au convins că însămînțatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat economisește sămînță.

Seara, la sediul gospodăriei agricole colective, președintele vorbește colectiviștilor:

— Astăzi am terminat de însămînțat porumbul. Brigada a doua a cîștigat întrecerea. A terminat de însămînțat cu porumb tarla cu trei ore înaintea celorlalte brigăzi.

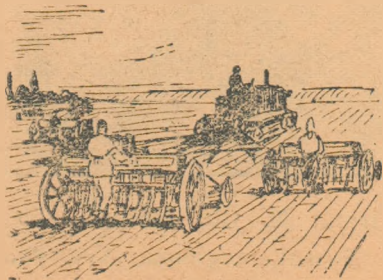
Colectiviștii se priveau bucuroși. Ei au însămînțat tot porumbul în cuiburi așezate în pătrat. La toamnă vor să culeagă la hectar nu 3.411 kg., cît au cules anul trecut, ci 5.000 kg. Și vor culege.

MIHAIL PROBOTEANU

Duduitul tractoarelor se aude pînă dincolo de sat și din cînd în cînd vîzduhul e brăzdat de cîntecul sprinten al harnicilor tractoriști:

**Mindri cai de oțel noi minăm,
Peste cîmp colindăm,
Noi arăm, semănăm,
stringem roade...**

Cu mina strînsă pe volan, tinărul tractorist Andrei Gh. Andrei conduce cu grijă tractorul. În urma lui rămîn brazde adînci, negre, în care mustește seva pămîntului, puterea lui uriașă. Aproape de șosea ară tractoriștii Mușat Ion și Tran-

FRUNTAȘI LA ÎNSĂMÎNȚĂRI

Cu toate că primăvara a venit anul acesta mai tirziu, în numeroase sate și comune din țară, lucrările agricole de primăvară au fost executate la vreme și în bune condițiuni agrotehnice.

Din mijlocul țăranilor muncitori s-au ridicat numeroși frunțași care prin munca lor sirguincioasă au fost un exemplu demn de urmat pentru sătenii din comună.

Iată doi din mîile de țărani frunțași la însămînțări. În desenul de sus: Casay Niculae, frunțaș la însămînțări în comuna Hida, raionul Jibou, iar în fotografia de jos: Petru Drăgoi, frunțaș la însămînțări în comuna Vădeni, raionul Brăila.

Cu 40 cai putere

dafir Ion. Ei ascultă atenți cum bate inima motorului, ca nu cumva să se defecteze. Tractorul e un bun tovarăș de muncă, cum să nu-l îngrijești? Tractoriștii iubesc mult mașinile lor, fabricate în țara noastră. Șeful brigăzii, Enache Constantin, se suie cînd pe un tractor, cînd pe altul, își ajută în muncă tovarășii.

Cînd a venit în comuna Blejoi-Ploiești brigada 10-a de tractoare de la S.M.T. Bărcănești, erau încheiate între S.M.T. și țăranii muncitori doar 30 contracte pentru arături de primăvară. Văzînd însă că arătura e bună, încă alți peste 40 țărani muncitori individuali s-au grăbit să încheie și ei astfel de contracte.

Azi le-a venit rîndul să fie arate și ogoarele țăranilor muncitori Constantin C. Tudor, Alexandru T. Dumitru, Anghel Tănase și alții. În

urma tractoarelor ei măsoară adîncimea brazdelor:

— Tii, intri pînă la genunchi, nu-i glumă!... se minunează moș Alexandru Dumitru. D-ai-a da mia de kilograme porumb la pogonul arat cu tractorul!...

— Cu boii nu mai faci așa arătură cîtu-i lumea! adaugă Constantin C. Tudor.

Alături, Bucur A. Stelian însămînțează porumbul în cuiburi așezate în pătrat, așa cum l-a sfătuit Toma Gheorghe, agronomul de sector de la S.M.T.

Dinu Ion veni și el să-și vadă ogorul. În ziua următoare vrea să-l are cu boii. Văzînd tractoarele, se dete mai aproape să afle ce ispravă fac ele.

— Bre, dar puternic cal mai ai, trage odată 5 brazde!... Așa arătură mai rar!... se adresă el tractoristului Andrei Gh. Andrei.

Cînd la sfat e ceartă — chiaburii cîștigă

Cearta dintre colectorul Burtea Ilie și agentul agricol Dodîtoiu Constantin din comuna Giubega, raionul Băilești, devenea din ce în ce mai aprinsă.

— Ți-am spus odată să nu mă învinuiești fără rost — spuse înfuriat agentul agricol. Eu nu las chiaburii să saboteze însămînțările.

— Nu prea îmi vine a crede — îi întoarse vorba Burtea Ilie. După cîte știu, țăranii muncitori din comună au terminat de însămînțat porumbul și sînt gata și cu semănatul bumbacului, în timp ce chiaburii Costache Mihai, Aurică D. Gună și alții n-au însămînțat nici măcar porumbul.

— Dar spune-mi tu întii — îi tăie vorba agentul agricol — cum stau cu cotele chiaburii despre care ai pomenit?

Asemenea discuții se duc aproape zilnic la sfatul popular din comuna Giubega. Tovarășii de la sfat se ceartă, iar chiaburii fac ce știu ei.

Anul trecut în toamnă, cei trei agenți agricoli: Dodîtoiu Constantin, Cojocaru Florea și Dărac Gheorghe, au refuzat să sprijine campania de colectare a porumbului, motivînd că au sarcinile lor speciale. Nici cei doi colectori nu s-au achitat cum trebuie de sarcinile lor. Datorită acestui lucru chiaburii au putut să se sustragă de la predarea cotelor către stat. Așa s-a întîmplat, de pildă, cu chiaburul Ion Popescu, care susținea cu încăpăținare că nu are de unde da cota de porumb. Dar nu demult s-a descoperit ascunsă, după un perete zidit la mijlocul grajdului său, o mare cantitate de porumb. Unii chiaburi continuă să vîndă pe ascuns cereale la piață în timp ce n-au predat cotele către stat. De pildă, Dumitru I. Constantin, care mai are de predat cereale de anul trecut, a avut de unde să vîndă la Craiova 10 saci cu porumb. Acest lucru îl știe și țăranul muncitor Cornea C. Ion, care i-a transportat porumbul chiaburului la oraș. Îl știe și colectorii și toți salariații sfatului, însă nici unul nu a luat măsuri pentru a-l obliga pe chiabur să-și achite datoriile față de stat.

Oare de ce comitetul executiv al sfatului popular din comuna Giubega nu a luat nici o măsură pentru a obliga pe chiaburul Gheorghe N. Ștefan zis Cinci Bani, cu 64 pogoane pămînt, să semene bumbacul și cele 10 hectare porumb ce le are de însămînțat. De asemeni, chiaburul Marin Georgescu și alții, împiedică bunul mers al însămînțărilor.

Despre toate acestea nu s-a scris nimic la gazeta cetățenească. Aproape în fiecare duminică la cîminul cultural se țin conferințe urmate de programe artistice. Totuși pînă în prezent tovarășul Stoica Emilian, directorul cîminului cultural, n-a suflat un cuvînt despre faptul că mulți chiaburi împiedică bunul mers al muncii în comună și încalcă legile statului. Nu vrea el să se pună rău cu chiaburii.

În comună nu se duce o muncă politică de demascare a chiaburilor care nu însămînțează și nu-și predau cotele.

Pînă cînd va mai dăinui această situație în comuna Giubega? Oare tovarășii din comitetul executiv al sfatului popular raional Băilești nu au de spus nimic în această privință?

ION BELCIUGAN

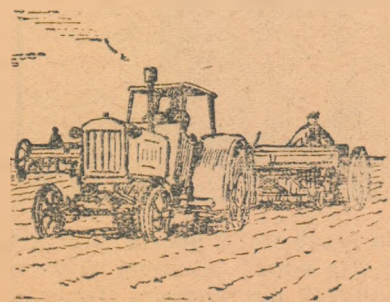
— Hei, bade, ăsta-i cal năzdrăvan. Mănîncă foc și are 40 cai putere!... îi răspunde zîmbînd tractoristul.

După cîteva clipe de gîndire, Dinu Ion spuse cu glas hotărît:

— Vreau să-mi ari și mie, tovarășe!... Chiar acum să încheiem contractul!...

...Pe ogoarele țăranilor muncitori din Blejoi, din zori pînă-n noapte tractoriștii grăbesc însămînțările, brazdează cu spor ogoarele din care va rodi belșugul.

AUREL BĂBEANU

Se pregătesc pentru etapa raională a concursului

Cu ocazia celui de al treilea concurs al artiștilor amatori s-au înființat noi formațiuni corale la căminele culturale din Strimba, Adalin și Chendrea, raionul Jibou, care s-au prezentat mulțumitor la etapa comunală. Corul din Napradea, care avea 90 membri, a fost mărit cu încă 60. Acest cor a pregătit pentru concurs 12 cîntece pe 4 voci.

Artiștii amatori din raionul Jibou pregătesc pentru concurs și dansuri populare. Astfel, echipele de dansuri din Cristottel, Cheud și Baica uimesc alit prin execuția dansurilor cit și prin frumusețea costumelor locale. Intre acestea se remarcă echipa căminului cultural din comuna Cristottel.

La etapa pe comune a concursului, unde au participat pentru prima dată brigăzile artistice de agitație, s-au prezentat 34 brigăzi artistice, dintre care 15 au fost selecționate pentru faza raională. La întrecerea pe comune s-au evidențiat în mod deosebit brigăzile din Lozna, Toplița, Strimba și Surduc, care au prezentat programe axate pe diferite teme. Astfel, brigada de la Lozna a avut un program cu tema „Insămînțind la timp, obținem recolte bogate”. De un deosebit succes s-a bucurat prezentatorul de program Petrescu Ion, care a satirizat lipsurile pe care le manifestă agentul agricol Șerban Ion în desfășurarea campaniei de însămînțări.

Comunele raionului Jibou s-au prezentat la prima etapă a concursului și cu un număr de 75 soliști, dintre care 50 au fost selecționați pentru faza raională. Printre cei care s-au evidențiat sînt tenorul Precup Traian din gospodăria agricolă colectivă Napradea, Andrean Rozalia, Surduc Toth, Victoria Calacea și alții.

Artiștii amatori din raionul Jibou se pregătesc neîncetat pentru etapa raională, fiind hotărîți să obțină rezultate tot mai frumoase.

Eugen Bulugea
corespondent

Un bibliotecar și o carte

Roșca Nicolae a pus semn cărții. Din felul cum își sprijină capul în palme și își încrețește fruntea, ghicești ușor că e frămîntat să-și amintească ceva. După citeva clipe de gîndire răsfoiește grăbit niște caiete.

— Ah, da.

Și sub notarea: „Tătăroiul m-a întrebât dacă un om potrivit la început gospodăriei colective poate să ajungă colectivist fruntaș, stimat și iubit de tovarășii săi de muncă” scrie: „Da, Nichita Gurianov. Trebuie să-i dau neapărat lui Tătăroiul romanul „Bruschi”.

Apoi Roșca învăluie cu privirea biblioteca. Ei sînt dragi cărțile. Le-a citit pe toate și din multe și-a scos însemnări.

Mai citește citeva pagini și iar se oprește. O țărancă i-a cerut nu de mult să-i explice de ce dreptul la muncă face ca femeia să fie egală cu bărbatul. Pentru asta voia să-i recomande o carte dar a ținut să-și răsfoiască mai întii notițele. Acum e hotărît. Tot romanul „Bruschi” i-l va da. Țărancă va deveni sigur prietena Steoșei — vestita tractoristă din roman — și-a Varvarei, responsabilă creșterii de păsări a colhozului — se bucură bibliotecarul.

Înainte de a porni în sat cu deputații Giorgi Dumitru, Simu Nicolaie și Măruță Dumitru, chemați de el pentru a organiza o vitrină de cărți cu tema: „Aplicarea regulilor agrotehnice, chezașia recoltelor bogate”, Roșca scrie în carnetul său de note: „Discutarea grabnică a romanului „Bruschi” cu 20 de cititori pasionați, pentru a-l populariza printre ceilalți țărani”.

— Și pe Valea Jiului vom avea Gurianov, și din părțile noastre se vor ridica Jdarchini, și femeile de aici vor ajunge o Steoșa — spune bibliotecarul numai pentru el.

Se vor ridica fără îndoială astfel de oameni și pe Valea Jiului și pe a Someșului și pe a Bistriței și pretutindeni în țara noastră. Iar la ridicarea lor vor ajuta cărți ca romanul „Bruschi” și bibliotecari care pun suflet în munca lor, ca Roșca Nicolae din Lelești.

I. Stîncă
corespondent

Corbul și vulpea

de LA FONTAINE

Cumătrul corb ținea-n plisc o bucată
De cașcaval, furată.

Cumătra vulpe, trasă de miros,
Vorbi cu el de sub copac, de jos:

— Măria ta, îi zise, să trăiești!

Că tare mîndru și frumos mai ești.
De-ai fi la ghera cum te arăți la pene,
E lămurit, cu ochi și cu sprîncene,
Nu vreau să mint, dar nici nu vreau să neg.
Că ești minunea codrului întreg.
El, măgulit de-această cuvîntare,
Voi să dovedească ce-i în stare:
Deschide pliscul, cașcavalul cade.

Vulpea i-l ia și-i ține, cum se cade,
O altă cuvîntare: — Domnul meu,
O să te-nvăț acum ceva și eu.
Lingușitorii se înfruptă de la cei
Ce cască gura ascultînd la ei.

Lecția mea, văzuși, nu te-a costat
Decît un colcovan de caș furat.

In romînește de Tudor Arghezi

Profesorul, îndrumătorul talentelor din popor

Pe ulițele comunei Leșu, raionul Năsăud, e forfotă mare; țărani muncitori din echipele de cor și fluierași merg grăbiți spre cămin. Deși poartă pe umeri oboseala unei zile de muncă, ei sînt voioși și nerăbdători să afle vești noi despre cel de al treilea concurs pe țară al artiștilor amatori.

★

Au trecut opt luni. La căminul cultural s-au strîns toți coriștii și fluierașii; sînt mulți la număr, peste 70. Repetiția începe...

Glasurile se înalță din ce în ce mai sigure.

Urmează un cîntec de dor; coriștii cîntă cu mult suflet. E un cîntec vechi popular din localitate,

Aneta Iacob recită poezia „Bucurie la reco'ta nouă” pe scena căminului cultural din comuna Tomești, regiunea Iași.

Doi dirijori

pe care l-au auzit din bătrîni. Dirijorul, profesorul Tudor Jarda, care a venit din partea Uniunii Compozitorilor, filiala Cluj, l-a cules și l-a prelucrat pentru ei.

Cîntecul s-a terminat. Profesorul Jarda privește gînditor peste capetele elevilor săi. Are în fața sa atîtea talente sortite altădată să rămînă necunoscute—și cărora astăzi li s-au deschis toate drumurile. Iată, s-au adunat aici 4 membri din familia lui Banu Ioan; colo, în dreapta, cîntă Maria Precup cu cele 3 fete ale sale, alături de surorile Balajan. În echipa de cor cîntă și Pralea Aurel, Pralea Emil, Gagea Ecaterina, Cotuț Ioan și Roman Maria, de la care dirijorul a cules și a prelucrat o seamă de cîntece populare. Toți cîntă cu multă simțire și în privirile lor strălucește dorința de a cînta din ce în ce mai bine.

Repetiția s-a sfîrșit. Coriștii și

fluierașii din comuna Leșu au ajuns de mult la casele lor. Peste satul adormit, luna cerne pulbere de argint...

Colectivistul harnic, conducătorul corului și fanfarei

Cu mulți ani în urmă, încă de cînd era copil, îl puteai vedea pe micul Both Gheorghe din comuna Nadeș, raionul Sighișoara, pe scenă cîntînd în fanfara comunei. Încă de atunci îndrăgise muzica. De veneai la Nadeș și te interesai de Both Gheorghe, și cel mai mic copil îți spunea al cui e și unde șade. Nu uita pe lîngă acestea să mai adauge: „Știți, cîntă cel mai bine în fanfara noastră. De rămîneți la noi pînă după masă, o să-l auziți cum cîntă”.

Printre cei care s-au înscris în gospodăria agricolă colectivă chiar

In ritmul vioi al cîntecelor populare, echipa de dansuri a căminului cultural din comuna Racovița, raionul Lugoj, execută un frumos dans național.

de atunci, cînd a luat ființă, a fost și Both Gheorghe. De la început s-a arătat a fi îndemnativ la orice treabă și nu rareori au fost cazurile cînd meșterul tractor sau la baratoza de treer, a ajutat gospodăria să termine la vreme muncile agricole. Meșter mare s-a arătat Both Gheorghe și la cîntat.

Pentru talentul și sufletul pe care îl pune în cîntece, colectivității i-au încredințat lui Both Gheorghe sarcina de a dirija corul și fanfara colțului roșu.

Cînd va fi întrecerea pe raion, la Sighișoara, printre alte echipe și alți dirijori îl vei vedea și pe Both Gheorghe dirijînd cu mîna sigură corul ori fanfara colțului roșu al gospodăriei colective din Nadeș.

Petrei Vasile și Marcel Grigoriu
corespondenți

Bătrînul N. Gh. Măruță, din satul Suseni, regiunea Craiova, cîntînd din fluier melodii populare.

Grădinile din satul Puhoi

de K. KOJEVNIKOVA
din colhozul „Stalin”, raionul Kișinău,
R.S.S. Moldovenească

De pe deal, Alexei Botezatu vede bine grădinile. Trunchiurile albe ale tinerilor copaci se înșiră în rânduri drepte până departe spre orizont, sfârșind chiar la marginea pădurii, care abia începe să dea muguri.

Poate că un om, venit din altă parte, va privi cu indiferență acești copăcei nearătoși, dar pomicultorul, care îngrijește cu dragoste fiecare pom de aici, nu poate să nu se bucure la vederea grădinii sale ce abia prinde viață.

Alexei Botezatu coboară dealul și pășește pe drumul care duce spre grădini. Aici clocotește munca plină de însuflețire, specifică primăverii. Porțiunile dintre pomi au fost arate și boronite. După ce copăceii au fost dezlegați, locurile vătămate au fost unse cu o soluție specială. În prezent, pomicultorii execută o lucrare complicată care cere multă atenție — formarea coroanei. De executarea corectă și la timp a acestei operații depinde viitorul grădinii, roadele pe care le va da. De aceea, brigadierul Botezatu urmărește deosebit de atent munca fiecărui colhoznic.

Este interesant cum a ajuns Botezatu pomicultor.

Satul Puhoi este așezat între dealuri. De mult, țăranii din Puhoi nu obișnuiau să planteze grădini. Alexei Botezatu îndrăgise însă grădinile din copilărie. El visa mereu să-și planteze o grădină pe petecul de pământ.

Alexei Botezatu a fost printre primii care a intrat în colhoz. La început a lucrat în brigada de cîmp, dar de îndată ce auzi că artelul agricol plănuiește să planteze grădini, îl cuprinse neastîmpărul. Se duse la președintele colhozului Alexei Rucika.

— E adevărat, i-a răspuns acesta, că dorim să plantăm grădini. Mai întâi trebuie însă să înființăm o pepinieră proprie. Te-ai ocupat vreodată cu pomicultura?

— Nu — recunoscu Botezatu și adăugă grabnic — dar de mult, foarte de mult visez la aceasta. Voi învăța, principalul este doar să-ți fie dragă munca pe care o faci.

Președintelui, agronom-pomicultor de profesie, îi plăcură cuvintele colhoznicului. Așa a ajuns Botezatu brigadier-pepinierist. La drept vorbind pepiniera nu exista încă, ea urma să fie creată pe un loc viran.

Alexei Botezatu se puse cu râvnă pe muncă. El a urmat cursurile pentru pepinieristi organizate în centrul raional, cursurile de trei ani din colhoz și a citit mult. Botezatu rămânea de dimineața și până noaptea târziu la pepinieră unde îngrijea cu dragoste puietii de meri, peri, caiși și făcea altoiri. În toamna anului 1951 colhozul a procedat la plantarea unor mari grădini. Alexei Botezatu a fost numit atunci brigadier pomicultor.

...Tractorul duduie uniform. Plugurile întorc brazde groase de pământ. Pe cernoziomul afinat apar primii pomișori. Grădinile din Puhoi și-au început viața. Ele au fost plantate după toate regulile științei agrotehnice.

În anii următori, lucrările de plantare a grădinilor au luat o dezvoltare și mai mare. În prezent, tinerele grădini ale colhozului „Stalin” ocupă o suprafață de 117 hectare.

Primăvara aceasta s-au plantat șase hectare de cireși. Colhozul și-a făurit planuri mărețe de viitor. În 1957, suprafața grădinilor se va ridica la 300 hectare.

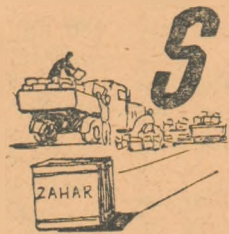
Frumoase sînt grădinile colhozului. Mugurii pînă mai ieri „adormiți” s-au îmbrăcat în haina alb-trandafir și a'b-verzuie a florilor de caiși, piersici și pruni.

S-a realizat visul lui Alexei Botezatu.

Vor înflori și vor rodi grădinile din Puhoi!

De pe întinsul Țării Sovietice

Un nou soi de sfeclă de zahăr

Selecționerii sovietici au dus la bun sfîrșit o muncă de mai mulți ani pentru obținerea unei varietăți de sfeclă de zahăr la care — spre deosebire de celelalte varietăți —

semințele nu sînt unite cîte 3—4 în fruct, ci se formează separat unele de altele. Plantele răsărite din semințele acestei varietăți sînt bine orînduite și de aceea aproape nu-i nevoie de munca migăloasă de rărîre a plantelor. Sfeclă de zahăr cu o singură sămință dă recolte bune de rădăcini cu un bogat conținut de zahăr.

Anul acesta, sfeclă de zahăr cu o singură sămință va fi încercată în condițiile de producție de pe cîmpurile colhoznice.

Producții record la hectar

Uniunea Sovietică este deținătoarea unor recorduri mondiale în ce privește producția la hectar a unor serii de culturi cerealiere.

Colhoznică A. Serghieva din ținutul

Altai a obținut 10.100 kg. grîu de primăvară la hectar. Colhoznicul Ciaganak Bersiev din Kazahstan a obținut 21.100 kg. mei la hectar.

Sînt cunoscute minunatele succese ale colhoznicului Mark Ozernii din Ucraina, care a obținut 22.400 kg. porumb la hectar. Realizările lui au fost însă depășite de colhoznică T. Gobovda din Ucraina Subcarpatică, care a strîns o recoltă de porumb de peste 23.000 kg. la hectar.

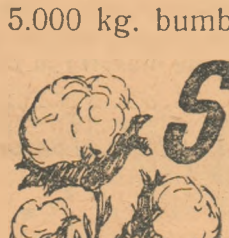
Combinatul legumicol de la Baku

Oamenii muncii din Baku primesc zilnic o mare cantitate de roșii, castraveți și alte legume proaspete de la combinatul aflat în împrejurimile orașului. În vederea sporirii recoltei, în serele întinse ale acestui combinat sînt folosite metode agrotehnice înaintate ca, de pildă, stropirea plantelor cu chimicale speciale care grăbesc dezvoltarea lor, polenizarea artificială și altele.

În împrejurimile orașului Baku a început o largă construcție de noi sere. În decurs de doi ani suprafața totală a acestora se va ridica la 100.000 m.p. Pentru încălzirea serelelor va fi folosit prisosul de aburi de la rafinăriile de petrol.

5.000 kg. bumbac la hectar

Sute de colhozuri și-au propus ca anul acesta să obțină cîte 3.000—4.000 kg. și chiar 5.000 kg. bumbac brut la hectar. În acest scop ele însămințează suprafețe întinse în

rînduri dese, distanța dintre rînduri fiind de 60 cm. În felul acesta sporește foarte mult numărul plantelor de pe ogor. Primăvara aceasta va fi pentru prima dată folosită metoda de însămințare în cuiburi, potrivit căreia în fiecare gropiță se introduc cîteva seminte de bumbac. Totodată este mărîtă suprafața însămințată cu noi soiuri de bumbac, mai productive. Pămîntul este lucrat cu minuțiozitate: în sol se introduc mari cantități de îngrășăminte minerale.

Munca culturală în regiunile unde se valorifică pămînturile întelenite

Convorbire cu H. B. Baigaliev,
ministrul culturii al R.S.S. Kazahne

Intr-o convorbire cu un corespondent din Moscova, ministrul culturii al R.S.S. Kazahne, H. B. Baigaliev, a declarat următoarele:

Kazahstanului i-a revenit marea onoare de a ocupa primul loc în U.R.S.S. în valorificarea unor uriașe întinderi de pămînturi virgine și întelenite. În cursul anilor 1954—1955 republica noastră urmează să valorifice 6.400.000 hectare de pămînturi noi, adică aproape jumătate din ceea ce s-a proiectat să se valorifice în toată Uniunea Sovietică. Noi vom da în plus patriei noastre socialiste sute de milioane de puduri de grîne.

În îndeplinirea cu succes a acestei mari sarcini un rol important le revine activiștilor de pe frontul cultural.

Glorioșii patrioți sovietici care au venit la chemarea Partidului Comunist să valorifice pămînturile întelenite, sînt în cea mai mare parte oameni cu înalte cerințe culturale. Firește că pentru a satisface aceste cerințe va trebui să se ridice nivelul întregii activități a așezămintelor cultural-educative.

Ministerul Culturii al R.S.S. Kazahne înființează, mai cu seamă în regiunile de valorificare a pămînturilor întelenite, 330 de noi biblioteci satești, 26 biblioteci pentru copii și 252 cluburi satești. Instituțiile Ministerului Culturii al R.S.S. Kazahne capătă acum automobile și autocamioane, autobuze și stații de radio, care vor fi trimise în regiunile cu pămînturi ce urmează a fi destelenite.

În satele colhoznice și în sovhozuri se trimit acum biblioteci mobile în furgoane special amenajate în acest scop. Aceste „biblioteci pe roți” vor merge în taberele de cîmp, vor împărți cărți și reviste, vor organiza conferințe cu cititorii și diferite consultații. Lectorii care însoțesc aceste biblioteci vor citi conferințe pe teme științifice, istorico-literare, agricole și pe alte teme. Furgoanele sînt echipate cu aparate cinematografice și instalații de radio-recepție.

În regiunile de valorificare a pămînturilor întelenite vor pleca de asemenea 100 de mașini de agitație.

Ministerul Culturii al R.S.S. Kazahne va deschide, în lunile apropiate, pe pămînturile întelenite 64 cinematografe staționare și semi-staționare. 500 instalații cinematografice mobile se deplasează cu regularitate în cele mai îndepărtate regiuni, colhozuri și sovhozuri, prezentînd filme de popularizare a științei agricole, tehnice și artistice.

În regiunile de valorificare a pămînturilor întelenite se trimit de asemenea 18 teatre din republică, ca de pildă, Teatrul de Stat de operă și balet „Abaia”, Teatrul republican rus de dramă, Teatrul tînarului spectator ș. a., care prezintă diferite piese din repertoriul clasic rus și apusean, cum și ale dramaturgilor sovietici.

În cursul verii oamenii muncii din agricultură vor fi vizitați de teatrele mobile pentru colhozuri și sovhozuri și de brigăzile de concerte de estradă ale Filarmonicei Kazahne. Printre aceste brigăzi se află cunoscutul ansamblu de cor și dansuri condus de dansatoarea Șara, brigada cunoscuții cîntărețe Roza Baglanova.

De asemenea, pentru deservirea culturală a regiunilor de valorificare a pămînturilor întelenite, Ministerul Culturii al U.R.S.S. trimite în aceste regiuni mari forțe artistice din Moscova și din alte orașe ale Uniunii Sovietice.

Merită să fie pildă

Pe Ion Schiapareli, achizitorul cooperativei din Scăeni, nu de puține ori îl apucă miezul nopții socrind și discutând cu președintele cum să meargă treaba mai bine. Ziua o petrece mai mult prin sat, după treburi, sfătuindu-se cu sătenii; cu unii încheie contracte pentru creșterea animalelor, pentru cumpărare de lapte și fructe, iar pe alții îi îndeamnă să-și valorifice prin cooperativă produsele ce le prisosesc.

Intr-o seară, acum câteva luni, achizitorul i-a spus lui Filip Ilie, președintele cooperativei:

— Și azi am fost la Constantin Gh. Țirlea. Nu se încumetă de loc să contracteze vânzarea vacii. Vrea s-o ducă tocmai la țîrg!...

— Mergem miine împreună la el.

A doua zi, dis de dimineață, amîndoi au bătut în poarta lui Țirlea.

— De ce să mă grăbesc cu contractarea vitelor?! Mai aștept, că n-au intrat zilele-n sac! — le-a răspuns omul cînd au intrat în vorbă. Și nici nu prea pricep cum e cu contractarea!...

Filip și Schiapareli i-au citit de la început pînă la sfîrșit Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare a animalelor; i-au explicat cu răbdare paragraf cu paragraf și i-au arătat cîte foloase va avea dacă va contracta.

— Apoi dacă-i așa, semnez contractul! s-a hotărît Țirlea.

La semnarea contractului, Țirlea a primit avans 460 lei. După Țirlea, sau cum se mai spune „după ce s-a spart gheața”, numărul țăranilor care au încheiat contracte cu cooperativa, ba pentru a îngrășa animale, ba pentru lapte sau fructe, a crescut repede. Numai Gheorghe Chilăroiu umbla cu boii prin toate țîrgurile, dar nici la țîrg nu-i vindea și nici cu cooperativa nu încheia contract.

După trei luni, Țirlea a predat vaca. 2.980 lei a primit, bani peșin. Cu o parte din bani și-a cumpărat din comerțul de întîmpinare 1.500 kg talpă, 3 fuse și jumătate piele, o căciulă și un metru cub și jumăta-

te chereștea fasonată. Din cote i s-au scăzut 125 kg porumb și 37 kg carne. După cîteva zile, Țirlea a venit la biroul cooperativei, unde a făcut contract pentru îngrășarea și livrarea unui porc și a altor vite.

Auzind despre aceasta Gh. Chilăroiu s-a dus să vorbească cu Țirlea între patru ochi:

— Măi Țirleo, vreau să vind și eu boii. Am nevoie

ION SCHIAPARELI

de tablă și scîndură pentru casă, de, ca omul... Nu știu ce să fac, să-i contractez?

Țirlea i-a dat același sfat ce-l primise cu cîteva luni în urmă de la Filip și Schiapareli. I-a explicat ce foloase a avut el de pe urma contractărilor.

Azi cooperativa din Scăeni este fruntașă la contractări și achiziții pe întreg raionul Ploiești. În primul trimestru al anului 1954 a depășit planul cu 45 la sută, iar pe al doilea trimestru l-a îndeplinit aproape în întregime încă la sfîrșitul lui aprilie. Au fost contractate 10 vagoane fructe, 13.000 litri lapte și un număr însemnat de vite. S-au achiziționat peste 5 tone cereale, plus alte produse ca: untdelemn, untură, brînză, fîn, piei de animale... D. Vasile a valorificat prin cooperativă 374 kg. porumb, cumpărînd din comerțul de întîmpinare un metru cub chereștea. H. Sorescu, îndată ce a predat cei 400 litri lapte contractați cu cooperativa, a încheiat din nou contract pentru alți 200 litri lapte. Exemple ca acestea se pot da multe. Dar în primul rînd merită să fie dat pildă achizitorul Ion Schiapareli, care, ajutat de președintele cooperativei, a muncit cu rîvnă și pricepere.

AUREL ȘTEFĂNESCU

De vorbă cu Pișchiș Petru

— Așa vite frumoase ca la noi în Someșeni mai rar o să întîlnești, — îmi spune președintele sîtatului popular din comuna Apa, regiunea Baia Mare și ținu mult să mă convingă de lucrul acesta. Am mers împreună în satul Someșeni. În fața unei case nu prea mari, dar cu un aspect frumos, președintele se opri.

— Aici locuiește Pișchiș Petru — îmi spuse el. — Are niște vite de toată frumusețea.

Țăranul muncitor Pișchiș Petru tocmai trebăluia în grajd. Cînd auzi pașii ieși în ușa grajdului.

— Noroc Petre, — începu președintele și fără să-l lase pe Pișchiș să răspundă, continuă: — Tovarășul — și mă arată pe mine — vrea să-ți vadă vitele.

— Păi să le vadă — spuse zîmbînd Pișchiș Petru și arătînd spre grajd îmi dete a înțelege că mă pofteste înăuntru. Într-o parte a grajdului trei vite și o juncană mîncau cu poftă fînul din iesle. În cealaltă parte a grajdului, doi boi înalți, spătoși, mestecau coceni. Pereții grajdului proaspăt văruiți, geamurile mari deschise, prin care aerul pătrundea din belșug, te făceau să crezi că te afli într-o casă unde locuiesc oameni.

— Rasa Siementhal e cea

mai potrivită în părțile noastre — spuse Pișchiș. Vitele mele sînt toate de la o vacă pe care am vîndut-o anul trecut. Era bătrînă. Juncana, am contractat-o prin cooperativă. La predare trebuie să cîntărească 380 kg., dar eu o hrănesc bine și cred că va cîntări 480 kg. La fel și boii sînt contractați. Trebuie să-i predau în greutate de 1.450 kg. Dar eu drent să-ți spun

PIȘCHIȘ PETRU

am ambiția să cîntărească 1.600 kg. Și o să cîntărească, fiindcă eu am un program după care mă conduc...

— Despre ce program e vorba? întreb eu.

— Un crescător de vite trebuie să și le iubească. Eu le dau hrană la ore fixe. Dimineața la ceasurile 5 le dau coceni. Curăț grajdul, îl aerisesc, iar apoi le dau vitelor fîn. Pe la orele 10—11 sînt gata cu sfecla

furajeră, cu uruiala, adică le dau porție, cum spunem noi. La amiază, apă, iar după masă același program.

— Și nutrețul îți ajunge pentru altelea vite? întreb eu.

— Îmi ajunge, că știu să-l chibzuiesc. Apoi mă îngrijesc din primăvară, ca de pildă acum. Am semănat trifoi și lucernă pe 50 de ari. Pe ogorul unde am semănat orz și ovăz, am pus și trifoi. La toamnă culeg două recolte.

— Dar vara, unde pase vitele? am vrut eu să știu.

— Pe izlazul comunei, tovarășe. Noi, sătenii, l-am curățat primăvara, l-am îngrășat cu îngrășăminte chimice.

— Și cît lapte mulgi pe zi de la o vacă?

— Iarna de la 25—30 kg. pe zi. Vara mai mult. Anul acesta am contractat cu cooperativa 800 kg. lapte. Dar peste cîteva săptămîni Marțolea, vaca de lîngă perete, fată și-mi va da și ea lapte. Atunci o să dau cooperativei mai mult lapte, căci și eu cumpăr de la cooperativă multe lucruri.

În ziua aceea am fost la mulți țărani din Someșeni, fruntași în creșterea vitelor cum sunt Sălăjan Ion, Gazar Vasile și mulți alții ca ei cu care satul se mîndrește.

MIHAIL BORZA

Pe urmele materialelor apărute în „Albina”

„Altădată” așa este intitulat articolul tovarășului Anton Iordache, apărut în revista noastră Nr. 321. În articol se arată că țăranii muncitori din comuna Belinț, raionul Lugoj, nu numai că n-au fost lămuriți asupra Hotărîrii Consiliului de Miniștri al R.P.R. și C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de achiziții și contractări de animale și produse animale, dar nici nu li se acordă atenția cuvenită cînd merg la cooperativă pentru a-și valorifica animalele sau produsele animalelor lor, fiind aminați pe... altădată.

În răspunsul trimis revistei noastre, U.R.C.A.D. Lugoj, ne comunică acum că cele semnalate corespund realității, că s-au luat măsuri de îndreptare a situației și că vinovații și-au primit pedeapsa.

Astfel, pentru nepăsare față de muncă, adunarea generală a împuterniciților cooperativei din comună a hotărît ca

Henți Maria, președinta cooperativei, și Petre Ioan, achizitor la aceeași cooperativă, să fie îndepărtați din servicii.

In coloanele revistei noastre Nr. 325 a apărut o caricatură prin care criticăm atitudinea președintelui cooperativei Sucevița, raionul Rădăuți, care vine direct din depozitul cooperativei mărfuri la ru-dele și prietenii săi.

Fără de asemenea atitudini, U.R.C.A.D. Rădăuți, căreia noi ne-am adresat, a luat în discuție situația cooperativei din Sucevița. În urma cercetărilor făcute s-au mai constatat și alte nereguli în activitatea acestei cooperative.

Pentru îmbunătățirea situației s-au luat o serie de măsuri începînd cu scoaterea din muncă a unor membri din aparatul de conducere și administrativ al cooperativei și înlocuirea lor cu cadre cinstite, corespunzătoare.

Să stîrpinm cărbușul de mai

Luna mai ne aduce multă bucurie. Ogoarele înverzite făgăduiesc holde bogate; pomii înfloriți din livezi vor da fructe gustoase, iar copacii înfrunziți din păduri vor aduce nebănuite mulțumiri. Dar toate acestea sînt pîndite de o sumedenie de vrăjmași.

Printre aceștia e și cărbușul de mai. El face pagube în toate culturile, atît cînd e încă vierme și roade rădăcinile plantelor, cît și cînd devine gîndac și roade frunzele pomilor și arborilor. Noi trebuie de aceea să luptăm pe toate căile spre a distruge acest dăunător. În luna mai, cînd timpul s-a încălzit, gîndacii ies din pămînt și zboară. Ei se așează în coroana pomilor fructiferi și a arborilor, unde se hrănesc cu multă lăcomie din fructe. Uneori pomii rămîn fără

nici o frunză. Dacă se repetă lucrul acesta 2-3 ani la rînd, pomii și arborii dau roade tot mai puține și se pot chiar usca. Impotriva cărbușilor de mai trebuie să luăm următoarele măsuri: în timpul zboru-

lui, cînd gîndacii sînt depuși în ramurile pomului, se vor forma echipe de cîte 8 oameni. Patru întind o prelată, cearceaf sau pătură sub pom, unul scutură crăcile de gîndaci cu o cange sau prăjină cu cîrlig, doi strîng gîndacii în găleți cu capac, iar unul poartă sacul în care se bagă gîndacii. Prinderea gîndacilor trebuie făcută dimineața, pe răcoare, cînd ei sînt amorțiți. Dacă timpul e noros, se pot prinde toată ziua.

Gîndacii îi opărim apoi în cazane și-i dăm ca hrană păsărilor de curte. Astfel producția de ouă crește. Se pot folosi de asemenea ca îngrășămînt în grădini de zarzavaturi, peșinere, etc.

Prin strîngerea gîndacilor în timpul zborului, împiedicăm depunerea ouălor.

Inginer ST. BUDULAN

CARNET EXTERN

CUCERIREA FORTĂREȚEI
DIEN BIEN FU

Ziarele de la sfârșitul săptămânii trecute au adus vestea cuceririi fortăreței Dien Bien Fu de către Armata Populară Vietnameză.

În jurul acestei fortărețe, care prezenta o deosebită importanță pentru între-

ul sistem strategic al trupelor colonialiste franceze, s-au dat lupte inversunate timp de aproape 60 de zile.

În comunicatul din 10 mai al Inaltului Comandament Militar al Armatei Populare Vietnameze se spune:

„Armata Populară Vietnameză a înfrânt complet inamicul pe frontul Dien Bien Fu, reperiind astfel cea mai mare victorie înregistrată vreodată în istoria Armatei Populare Vietnameze. Peste 21 batalioane și 10 companii inamice, însumând peste 16.000 de militari de elită și întregul comandament francez în frunte cu generalul comandant al garnizoanei De Castries, 16 colonel, 1.749 de ofițeri și subofițeri au fost luați prizonieri, uciși sau răniți în cursul ofensivei. Unitățile Armatei Populare Vietnameze au doborât sau avariat 62 de avioane inamice de diferite tipuri și au capturat toate armele, munițiile și întregul echipament militar”.

LUCRĂRILE CONFERINȚEI DE LA
GENEVA

La 8 mai, conferința miniștrilor Afacerilor Externe de la Geneva a început discutarea problemei indochineze.

În cuvântul său, locțiitorul primului ministru al R.D. Vietnam, Fam Van Dong, a propus să fie invitați la conferință și reprezentanții guvernelor democratice din celelalte două state ale Indochinei, Khmer și Patet-Lao.

La ședința din 10 mai, Fam Van Dong a arătat că guvernul R.D. Vietnam este gata să autorizeze evacuarea răniților grav din corpul expediționar francez, prizonieri de la Dien Bien Fu. După ce Bidault, ministrul afacerilor externe al Franței a primit propunerea făcută de șeful delegației R.D. Vietnam, Fam Van Dong, a prezentat un program temeinic menit să ducă la statornicirea păcii în Indochina.

În ședința din 11 mai, miniștrii Afacerilor Externe au reluat discuțiile asupra problemei coreene. V. M. Molotov a arătat că delegația sovietică sprijină propunerile făcute de reprezentantul R.P.D. Coreene, Nam Ir, în vederea unificării Coreei pe baze democratice.

UN DISCURS AL LUI CHURCHILL

La 30 aprilie primul ministru al Angliei, Churchill, a ținut un discurs la adunarea anuală a membrilor organizației conservatoare „Primrose-League”. Cu acest prilej primul ministru englez a făcut declarații cu privire la îmbunătățirea relațiilor Angliei cu Uniunea Sovietică și la stabilirea unor legături pline de bunăvoință.

În comunicatul agenției sovietice de știri TASS privind acest discurs al primului ministru al Angliei se arată că el a stîrnit ecouri favorabile în cercurile conducătoare ale Uniunii Sovietice.

„Cercurile conducătoare sovietice — se spune în comunicat — sînt convinse că îmbunătățirea relațiilor și dezvoltarea colaborării dintre Anglia și Uniunea Sovietică ar fi nu numai spre folosul celor două state, ci și spre folosul tuturor celorlalte țări interesate în menținerea și întărirea păcii internaționale și în primul rînd spre folosul țărilor Europei”.

Despre ce-a uitat să vorbească primul ministru al Italiei

Primul ministru al Italiei, Scelba, a primit o vizită neașteptată: ministrul de externe american Dulles, în drum spre Washington, s-a oprit la Milano.

Această vizită a fost un prilej pentru ca ministrul italian să-și spună aleanul care-l potopeste. A fost adusă vorba și despre starea economică a oamenilor muncii din Italia. Cu voie, fără voie, fruntașul guvernului dolarizat a trebuit să recunoască că populația Italiei se sbate în cruntă sărăcie.

Care să fie pricina mizeriei din Italia? Oamenii muncii o cunosc destul de bine: exploatarea nemiloasă care domnește în această țară, politica înarmărilor și a pregătirilor războinice dusă de cercurile guvernante. Primul

ministru nu vrea să privească lucrurile în față, să le spună pe nume rețelilor. Domnul Scelba a susținut, nici mai mult nici mai puțin, că în Italia trăiesc prea mulți oameni și, chipurile, n-ar avea unde să muncească. Și primul ministru socoate ca singură scăpare trimiterea din țară în fiecare an, în S.U.A., a peste 60.000 persoane.

De ce însă n-o fi pomenit Scelba despre faptul că, de pildă, în Italia de sud, în regiunea Calabria, sînt 326.000 mici agricultori, care au în mijlociu cite 0,50 hectare, fiecare, în vreme ce 1.100 de mari proprietari stăpînesc în mijlociu cite 330 hectare? Un baron de prin acele părți, pe nume Baracco, stăpînește singur 22.000 hectare. Și mai trebuia să amintească șeful guver-

nului că țăranul sărac italian după un an de muncă istovitoare, nu se alege decît cum spune zicala „cu praful de pe tobă”.

Nu în faptul că populația este numeroasă trebuie căutată mizeria în Italia ci în năpăsturile prea mari care se abat asupra bieților oameni. Ce s-ar întimpla dacă țărănilor li s-ar da pămînt? Ar avea și ei unde să muncească, să ducă un trai omenesc. Nu s-ar mai întimpla ca familii întregi de țărani să locuiască în aceeași încăpere cu vitele, așa cum se întimplă azi în Italia.

Așa dar, sărăcia și mizeria oamenilor muncii din Italia se datoresc nu „suprapopulației”, cum socoate primul ministru italian, ci orînduirii nedrepte care domnește în această țară.

Fapte grăitoare

TEROARE ÎN KENYA

Englezii au făcut din Kenya (fără așezată în mijlocul continentului Africa) un paradis al colonialiștilor și exploatarelor. Ei s-au instalat pe locurile care îngăduie așezări omenesti. Cele mai bune pămînturi au fost ocupate de colonialiști. Deși numai a 10-a parte dintre colonialiștii străini (aproape 3.000) se ocupă cu agricultura, ei stăpînesc jumătate din pămînturile cultivabile. În schimb 5.500.000 țărani africani se mulțumesc cu „rezervele” — mlaștini și stepe sărace. Jumătate din an, negrii din Kenya sînt în pragul morții din pricina foametei. Mortalitatea în rîndul copiilor este de 400 pînă la 500 la mie. Un scriitor englez spunea: „Dacă negrii nu vor să moară de foame, ei trebuie să fure”. Conducătorii mișcării de eliberare arestați, raiduri hitleriste urmate de deportări, omorîrea a sute și mii de oameni, sînt „binefaceri” ale stăpînirii imperialiste care se resimte din plin și în Kenya.

Rai pentru un pumn de colonialiști și iad pentru milioane de țărani africani — aceasta este înfăptuirea „civilizației” imperialiste în Kenya.

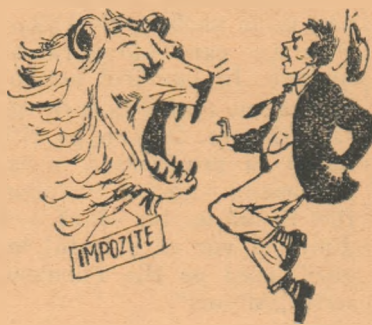
COLȚII LEULUI

Din totdeauna înțelepciunea populară s-a făcut auzită și prin nenumărate proverbe. Fiecare popor își are proverbele lui, atît de mult prețuite și de celelalte popoare.

De pildă, în Anglia și în America este larg răspîndit proverbul: „Luna martie vine ca un leu și pleacă ca un miel”.

Scribii imperialiști nu scapă niciun prilej și nu precupețesc cuvinte de laudă atunci cînd vorbesc despre „misiunea civilizatoare” și „binefaceriile” pe care stăpînirea colonialistă o aduce țărilor subjugate. Care este însă adevărul faptelor?

Pentru oamenii simpli americani luna martie rămîne un leu neîmblînzit. În această perioadă populația americană este vizitată de percepții care vin să încaseze impozitele pe anul financiar trecut. Percepții vin într-ade-

văr ca leii, dar pleacă luînd cu ei și mieii. Ziarul burghez american „Buffalo Evening News” a publicat un desen grăitor în această privință. Un cetățean încremenit de groază se uită în gura larg deschisă a unui leu, pe botul căruia este scris „martie”. Colții fiarei reprezintă litere din care sînt formate următoarele cuvinte: „Impozitul pe venit”. Caricatura cuprinde mult adevăr. În Statele Unite, cetățenii sînt obligați să plătească sume uriașe drept impozite, care le

secătuesc veniturile și așa destul de mici.

SPECTACOLE CANIBALICE

Malaia. Pe întinsele plantații de cauciuc robesc țărăni malaezieni. Dacă îndrăznesc să ridice glasul pentru a cere o viață mai bună, sînt bătuti, schingiuiți, omorîți. De curînd a avut loc execuția unei patriote malaieziene. Avea numai 17 ani. Marele bogătaș Nigel Hunt vîzînd expus corpul tinerei fete, a declarat ca și cînd nu s-ar fi întîmplat nimic: „Aceasta nu este ceva extraordinar”. După un moment de gîndire el a mai adăugat: „Ar fi bine ca țărăni să vadă unul sau două cadavre de oameni”.

Aceste lucruri puteau fi citite într-un ziar din Malaia la rubrica „fapte diverse”. Asemenea spectacole criminale, care încîntă ochii bogătașului Nigel Hunt și ai celorlalți de teapa sa se petrec zilnic în Malaia subjugată.

ÎN SENATUL S.U.A.

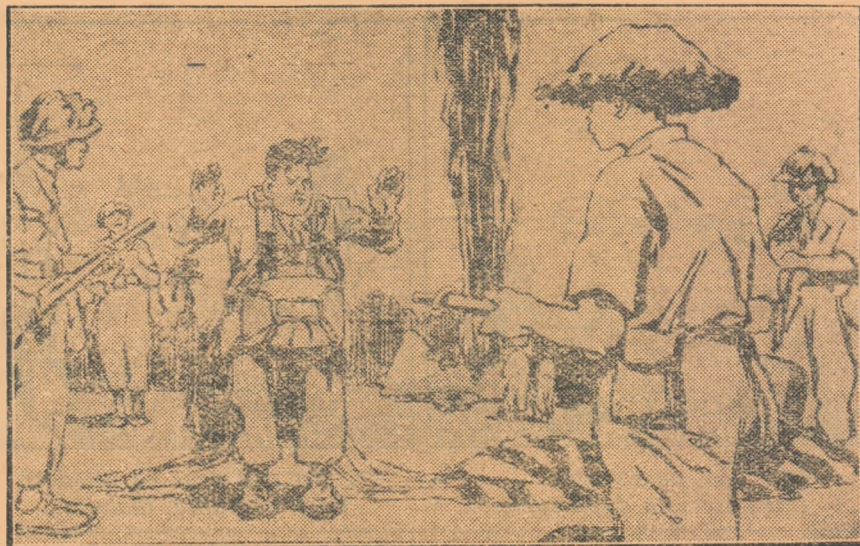
În cadrul dezbaterilor din senatul american, senatorul democrat Kefauver a acuzat senatul că poartă răspunderea pentru eșecul suferit de Dulles la Geneva. El a declarat că secretarul de stat nu se bucură nici măcar de încrederea și sprijinul propriului său partid.

La rîndul său, senatorul independent Wayne Morse a acuzat pe secretarul de stat Dulles că face greșală după greșală și că a speriat pe aliații Statelor Unite atît prin politica sa „de pe poziții de forță”, cît și prin faptul că Statele Unite au pierdut sprijinul Indiei.

Imperialiștii americani se amestecă în războiul dintre Republica Democrată Vietnam și colonizatorii francezi. Ei trimit în Indochina nu numai avioane și armament, ci și aviatori care în mod oficial sînt denumiți „persoane civile”

— Domnilor! Aici s-a petrecut o greșală grosolană! Nu sînt aviatori militari francezi — sînt un pașnic turist american!

(Din „Krokodil” -U.R.S.S.)

ÎN ACUL „ALBINEI”³⁰

Curiozități...

• Toată lumea știe că baia este baie. Atît, lată însă că în comuna Demsus, raionul Hațeg, baia comunală este și dormitor. Ba în ultima vreme ea a devenit și magazie de cereale, fiindcă așa vrea agentul agricol, Vasiloni Toma și prietenul său, agentul veterinar, Tomoni Dumitru. Lucrul acesta e de altfel un mic mărunțiș. Vasiloni și cu Tomoni pot mult mai mult cînd vor cu tot dinadinsul. Așa, de pildă, ei fac cînd au chef pe conducătorii comunei. Da, da. Vasiloni face pe președintele sfatului și Tomoni pe secretarul. Nu credeți? N-aveți decît să citiți adresa sfatului popular al comunei Demsus, cu Nr. 160 din 22.IV.1954, ștampilată și semnată de cei doi agenți, pardon... președinte și secretar!

Problemă de aritmetică

S.M.T. Crivești trimite centrului mecanic Tecuci, 14 tractoare pentru a fi reparate.

Să se afle:

1) Cîte tractoare au fost reparate?

2) Care este calitatea reparațiilor?

3) Cîte tractoare sînt în funcțiune?

Răspuns:

1) Au fost reparate numai... cinci tractoare!

2) Sub orice critică, deoarece trei din ele au fost scoase din circulație...

3) Deocamdată două, dar nu se știe pînă cînd!...

Și-a furat căciula...

In trecuta primăvară
Cînd da frunza pe colnic
Griu-n lan creștea voinic
Că ne-am dus, mare și mic
Și-am plivit, din zori în seară.

Numa-n lan la vărul Nae
Griul slab și gălbior
Se-nfrățise cu mohor,
Pălămidă, cimbrisor
Și-alte soiuri de dudaie.

La cules, în vară, vărul, —
— Om ca trunchiul de vinjos —
S-a trudit, dar ce folos.
Nici sămința nu și-a scos
Și-și smulgea de ciudă părul.

Supărat, văzîndu-l Ghiula, —
— Un țaran frunțos din sat —
L-a oprit și l-a-nrebat:
— Ce-ai pățit mă?...
— Ce să pat?
Mi-am jurat singur căciula!...

C. STOIAN

DORA JOACĂ ÎN BANI

O femeie cu noroc, numai așa poți spune despre Dora. Cînd s-a măritat cu Nae Proca i-au zis prietenele:

— Vai, dragă, cîți ani are?

— Are magazin în piață și de nu s-or schimba timpurile face unul și-n strada mare, altul în Craiova, altul în București.

Dar timpurile s-au schimbat și Proca a rămas fără prăvălie. Trebuia să facă repede ceva, că Dora începuse să bage de seamă că n-are bani.

Și a făcut. Adică mai întîi a intrat responsabil pe la cooperatie și apoi a început să facă... afaceri. Înainte avea un magazin. Era bine, nu-i vorbă, dar... Mai erau destule magazine, concurență, grijă mare să nu pierzi. Acum este un singur depozit de băuturi pentru toate cooperativele din orașul și raionul Tr. Severin și un singur responsabil. El. Nu se mai teme de concurență. De ceva tot s-a temut, cu cîteva luni în urmă, cînd frate-su cu care lucra mină în mină, adică frățește,

a primit trei ani de pușcărie. Il bătea atunci gîndul să se lase de gîinării. Material strînsese pentru două case, mobilier așîderea, dar

Dorei i-a venit chef să plece la București și cum să se ducă ea cu mina goală la Rodică, la Romică, la Titică? Așa că i-a spus:

— Proca, poimîine, zece mii, plec la București.

— Dragă, mai lasă și tu, abia îl prinseră pe frate-miu.

— Fă-ți bagajul, adică ce bagaj, pleci din casă cu mina goală.

...Dora îi de două zile la București și nu mai are bani. E drept că s-a oprit și-n Craiova o zi. Nu mai are bani și mîine e duminică, trebuie să plece cu Rodică la Sinaia, poimîine e luni, trebuie să plece cu Romică la Predeal. Nu se descurajează.

— Aloo, Proca, mîine dimineață să am telegrafic trei mii de lei. Dacă crezi că banii nu sosesc la timp, adu-i tu. Peste cîteva minute aș un tren care pleacă înapoi.

A doua zi Dora avea banii.

Țăranii din raionul Turnu Severin se întrebă de ce merge greu aprovizionarea cooperativelelor din satele lor. Le-am răspuns. Cînd se vor îndrepta lucrurile? mai întrebă ei. Cînd negustorul Nae Proca va lua loc lingă frate-su, răspundem noi.

I. POPESCU

Scrisorile lui Ilie Poznașu

O veste bună. Am primit scrisori de la neobositul călător Ilie Poznașu care cutreieră satele noastre. În numărul acesta publicăm cu multă bucurie prima sa scrisoare. Rugăm pe cititorii noștri să urmărească scrisorile prețiosului nostru colaborator Ilie Poznașu, iar dacă vreunii dintre ei vor ca și satul lor să găzduiască pe Ilie Poznașu, să scrie „Albinei”.

(1)

De felul meu nu-s din Galicea Mare, dar îs călător și mă poartă pașii peste tot. Cînd mă brodii să intru în Galicea, strigă unul la mine: „Vin-aici”. Uite, mă, asta știe că-mi place vinul, zisei eu, și grăbii pasul.

— Unde-i vinul, nene? îl întrebai.

— Vino aici, a zis, dar... Și vin o să fie. Acuși pică la cooperativă.

— Dacă pică nu-i mare scofală, că eu mi-s băutor de vin și nu mă satur din picături.

— Pică gestionarul secției de băuturi cu două mii de kilograme — mi-a zis omul. L-așteptăm să sosească.

— Două mii! Atunci îi bine, mi-ajunge și mie și... poate vă rămîne și vouă.

— Hai nu te mai ține de pozne, doar n-o să bei patru mii de litri — mi-o tăie el.

— Cum patru mii, c-ai spus numai două!!!

— Păi așa-i, două o să aducă, dar patru o să fie. Bietul gestionar, n-o să închidă ochii toată noaptea.

— Stă să-l păzească? îl întrebai.

— Ași, stă să-l înmulțească. C-așa cum îi, s-ar putea îmbăta vreunul și de, nu-i frumos.

— Cine, nu-i frumos, gestionarul?

— Dar greu mai înțelegi. Nu-i frumos să se îmbete vreunul, am spus. De aia îl înmulțește. La două mii litri de vin mai toarnă tot atîta apă. Doar nu-i greu, fîntîna e-n curtea secției de băuturi. E bine și de gestionar că-i rămîn bani destui, îi bine și de noi, spune el, că nu ne ameșim. Nu cumva vrei să spui că nu-i așa?

— Cit îs eu în Galicea Mare n-o să se întimple să bei vin botezat. O fi gestionarul Ion... botezătorul, s-o pricepe bine în taina... botezului, da-i vin eu de hac.

Seara am turnat 20 litri de petrol în puțul din curtea secției de băuturi, iar dimineața tot vinul mi-rosea a gaz. Am plecat fără să gust vin. Prietenii mei au rămas să scrie pe secția de băuturi: „Aici e M.A.T. sau găzdarie”? Cu litere mari, nu de alta, dar ca să deschidă ochii și cei de la secția comercială și de la U.R.C.A.D. Băilești.

ILIE POZNAȘU

Strigături

Nevastă cu șorțu-n brîu,
Mergi în luncă la pîriu
Să vezi florile din griu.
Oare florile nu-ți spun,
Că ar fi plivitul bun?

Nu căta la porumbari
Vremea bună ca să ari.
C-așteptînd florile lui
Rămii coada satului.

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (3)

Desen de F. Calafeteanu

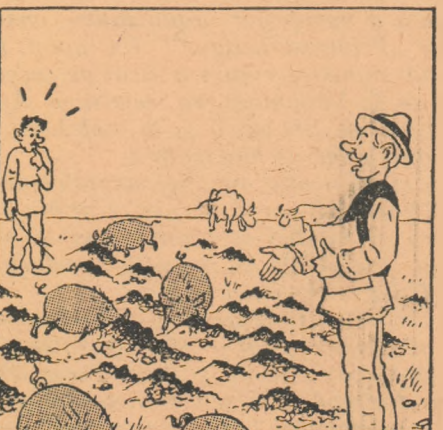
Uite așa, pe saturate
Îmi pasc vita după carte.

...Nu mai pasc ca altădată
Vaci, oi, capre, laolaltă...

— Aoleu, ce porcărie!
— Porcii... nu știu teorie!

— Acum locul că-î arat,
Ce aștepti? La-nsămîntat!...